

DIE PROZESSIERENDEN (ἐπιτρέποντες)

PERSONEN

Χαρίσιος, ein junger Athener
Παμφίλη, seine Gattin
Χαιρέστρατος, Freund des Charisios
Σιμίας, Freund des Chairestratos und Charisios
Ὀνήσιμος, Sklave des Charisios
Σύρισκος, Kohlenbrenner, Sklave des Chairestratos
SEINE FRAU, stumme Rolle
Δᾶος, ein Hirt
Ἄβροτονον, Harfenmädchen, Sklavin und Hetäre
Σμικρίνης, Vater der Pamphile
Σωφρόνη, Amme der Pamphile
Καρίων, Koch

CHOR TRUNKENER JÜNGLINGE

Das Stück spielt in einem Dorfe bei Athen, vor den Häusern des Charisios (links) und des Chairestratos (rechts).

Aus dem Ersten Akt.: Smikrines schimpft auf die Verschwendungssucht

frgm.1 *Καρίων*
οὐχ ὁ τρόφιμός σου πρὸς θεῶν, Ὀνήσιμε,
ὁ νῦν ἔχων (τὴν) Ἄβροτονον τὴν ψάλτριάνα
ἔγῃμ' ἔναγχος;
Ὀνήσιμος
πάνυ μὲν οὔν.

frgm.2 φιλῶ σ', Ὀνήσιμε,
καὶ σὺ περίεργος εἶ.
καὶ πάλιν
οὐδέν (ἔστι) γάρ
γλυκύτερον ἢ παντ' εἰδέναί.

frgm.3 τί δ' οὐ ποεῖς ἄριστον; ὁ δ' ἀλύει πάλα
κατακείμενος.

frgm.4 kein direktes Zitat

frgm.5 ἐπέπασα
ἐπὶ τὸ τάριχος ἄλας, ἐὰν οὔτω τύχη.

frgm.6 ἀργὸς δ' ὑγιαίνων τοῦ πυρέττοντος πολὺ
ἔστ' ἀθλιώτερος· μάτην γοῦν ἐσθίει
διπλάσια.

ACTVS PRIMI FINIS

ΣΜΙΚΡΙΝΗΣ

130 ἄνθρωπος οἶνον. αὐτὸ τοῦτ' ἐκπλήττομαι
ἔγωγ'. ὑπὲρ (δὲ) τοῦ μεθύσκεσθ' οὐ λέγω.
ἀπιστίαι γὰρ ἐσθ' ὅμοιον τοῦτο γε,
εἰ καὶ βιάζεται κοτύλην τις τοῦβόλου
ὠνούμενος πίνειν ἑαυτόν.

ΧΑΙΡΕΣΤΡΑΤΟΣ

5 τοῦτ' ἐγ[ὼ
προσέμενον· οὔτος ἐμπεσὼν διασκ[εδᾶ
τὸν ἔρωτα.
ΣΜΙ. τί δέ μοι τοῦτο; πάλιν οἰμω[ζέτω.
προῖκα δὲ λαβὼν τάλαντα τέτταρ' ἀργύρου
135 οὐ τῆς γυναικὸς νενόμιχ' αὐτὸν οἰκέτην·
10 ἀπόκοιτός ἐστι· πορνοβοσκῶι δώδεκα
τῆς ἡμέρας δραχμὰς δίδωσι.

ΧΑΙΡ. δώδεκα·
πέπυσ]τ' ἀκριβῶς οὔτοσὶ τὰ πράγματα.

ΣΜΙ. μηνὸς διατροφήν ἀνδρὶ καὶ πρὸς ἡμερῶν
140 ἕξ.

ΧΑΙΡ. εὖ λελόγισται. δὴ ὀβόλους τῆς ἡμέρας,
15 ἱκανόν τι τῶι πεινῶντι (πρὸς) πτισάνην ποτέ.

? 'ABPOTONON

Χαρίσι]ός σε προσμένει, Χαιρέ[στρατε.
τίς ὄδ' ἐσ]τι δ[ή], γλυκύτατε;

ΧΑΙΡ. ὁ τῆς [νύμφης πα]τήρ

? 'ABP. ἀλλὰ τί παθὼν ὡς ἄθλιός τις[
145 ὁ τρισκακοδ[αίμων ψάλ]τριαν
20 σαν γυναῖκα

(quot desint versus ignotum, sed non amplius XXXV ut videtur)

? 'ABP. οὕτως ἀγαθόν τι σοι γένοιτο, μὴ λέγε

?]

160 ? ΣΜΙ. οὐκ ἐς κόρακας; οἰμῶζει μακρά.
 25 εἴσειμι νῦ]ν εἴσω, σαφῶς τε πυθόμενος
 ὅπως ἔχει] τὰ τῆς θυγατρὸς, βουλεύσομαι
 ὄντινα τ]ρόπον πρὸς τοῦτον ἤδη προσβαλῶ
 ? 'ΑΒΡ. φράσω]μεν αὐτῶι τοῦτον ἤκοντ' ἐνθάδε;
 165 ΧΑΙΡ. φράσω]μεν. οἶον κίναδος· οἰκίαν ποιεῖ
 30 ἀνάστα]τον.
 ? 'ΑΒΡ. πολλὰς ἐβουλόμην ἄμα.
 ΧΑΙΡ. πολλὰς;]
 'ΑΒΡ. μίαν μὲν τὴν ἐφεξῆς.
 ΧΑΙΡ. τὴν ἐμὴν;
 ? 'ΑΒΡ. τὴν σ]ὴν γ'. ἴωμεν δεῦρο πρὸς Χαρίσιον.
 ΧΑΙΡ. ἴωμεν· ὡς καὶ μειρακυλλίων ὄχλος
 170 εἰς τὸν τόπον τις ἔρχεθ' ὑποβεβρεγμένων
 35 οἷς] μὴ ἵνοχλεῖν εὐκαιρον εἶναι μοί δοκεῖ.

ΧΟΡΟΥ

ACTVS SECVNDVS

Syriskos, Daos, die Frau des Syriskos, mit einem Säugling im Arm, später Smikrines.

? ΟΝΗΣΙΜΟΣ

ἐπισ[φαλῆ] μὲν πάντα τὰνθ[ρώπων
 οιομ[
 καὶ τοπ[
 175 ὁ δεσπό[της
 40 ὁ γέρω[ν
 οὐδὲ λο[

(desunt versus non amplius XI ut videtur)

ΣΥΡΙΣΚΟΣ

φεύγεις τὸ δίκαιον.
 ΔΑΟΣ συκοφαντεῖς, δυστυχής.
 οὐ δεῖ σ' ἔχειν τὰ μὴ σά.
 ΣΥΡ. ἐπιτρεπτέον τινί
 ἐστι περὶ τούτων.
 220 ΔΑ. βούλομαι κρινώμεθα.
 ΣΥΡ. τίς οὖν;

- 45 ΔΑ. ἔμοι μὲν πᾶς ἰκανός. δίκαια δὲ
πάσχω· τί γάρ σοι μετεδίδουν;
- ΣΥΡ. τοῦτον λαβεῖν
βούλει κριτήν;
- ΔΑ. ἀγαθῆι τύχηι.
- ΣΥΡ. πρὸς τῶν θεῶν,
βέλτιστε, μικρὸν ἂν σχολάσῃς ἡμῖν χρόνον;
- ΣΜΙ. ὑμῖν; περὶ τίνος;
- 225 ΣΥΡ. ἀντιλέγομεν πρᾶγμα τι.
- ΣΜΙ. τί οὖν ἔμοι μέλει;
- 50 ΣΥΡ. κριτήν τούτου τινὰ
ζητοῦμεν ἴσον· εἰ δὴ σε μηδὲν κωλύει,
διάλυσον ἡμᾶς.
- ΣΜΙ. ὦ κάκιστ' ἀπολούμενοι,
δίκας λέγοντες περιπατεῖτε, διφθέρας
ἔχοντες;
- 230 ΣΥΡ. ἀλλ' ὅμως. τὸ πρᾶγμ' ἐστὶν βραχύ,
55 καὶ ῥάιδιον μαθεῖν. πάτερ, δὸς τὴν χάριν·
μὴ καταφρονήσῃς, πρὸς θεῶν. ἐν παντὶ δεῖ
καιρῶι τὸ δίκαιον ἐπικρατεῖν ἀπανταχοῦ,
καὶ τὸν παρατυγχάνοντα τούτου τοῦ μέρους
235 ἔχειν πρόνοιαν κοινόν ἐστι τῶι βίωι
πάντων.
- 60 ΔΑ. μετρίωι γε συμπέπλεγμαι ῥήτορι.
τί γάρ μετεδίδουν;
- ΣΜΙ. ἐμμενεῖτ' οὖν, εἰπέ μοι,
οἷς ἂν δικάσω;
- ΣΥΡ. πάντως.
- ΣΜΙ. ἀκούσομαι· τί γὰρ
τό με κωλύον; σὺ πρότερος ὁ σιωπῶν λέγε.
- 240 ΔΑ. μικρόν γ' ἄνωθεν, οὐ τὰ πρὸς τοῦτον μόνον
65πραχθένθ', ἵν' ἦι σοι καὶ σαφῆ τὰ πράγματα.
ἐν τῶι δασεῖ τῶι πλησίον τῶν χωρίων
τούτων ἐποίμαινον τριακοστὴν ἴσως,
βέλτιστε, ταύτην ἡμέραν αὐτὸς μόνος
245 κάκκειμενον παιδάριον εὗρον νήπιον
70 ἔχον δέραια καὶ τοιουτονί τινα
κόσμον.
- ΣΥΡ. περὶ τούτων ἐστίν.

	ΔΑ.	οὐκ ἔαί λέγειν.
	ΣΜΙ.	ἐὰν λαλήῃς μεταξύ, τῆι βακτηρίαί καθίξομαί σου.
	ΣΥΡ.	καὶ δικαίως.
	ΣΜΙ.	λέγε.
	ΔΑ.	λέγω.
250		ἀνειλόμην, ἀπῆλθον οἴκαδ' αὐτ' ἔχων,
75		τρέφειν ἔμελλον. ταῦτ' ἔδοξε μοι τότε ἐν νυκτὶ βουλήν δ', ὅπερ ἅπασι γίνεται, διδούς ἐμαυτῶι διελογιζόμεν' ἐμοὶ τί παιδοτροφίας καὶ κακῶν; πόθεν δ' ἐγὼ
255		τοσαῦτ' ἀναλώσω; τί φροντίδων ἐμοί;
80		τοιουτοσί τις ἦν. ἐποίμαινον πάλιν ἔωθεν. ἦλθεν οὗτος - ἐστὶ δ' ἀνθρακεύς - εἰς τὸν τόπον τὸν αὐτὸν ἐκπρίσων ἐκεῖ στελέχη· πρότερον δέ μοι συνήθης ἐγεγόνει.
260		λαλοῦμεν ἀλλήλοις. σκυθρωπὸν ὄντα με
85		ιδῶν, "τί σύννους" φησὶ "Δᾶος;" "τί γάρ;" ἐγώ, "περίεργός εἰμι," καὶ τὸ πρᾶγμ' αὐτῷ λέγω, ὡς εὔρον, ὡς ἀνειλόμην. ὁ δὲ τότε μὲν εὐθύς πρὶν εἰπεῖν πάντ' ἐδεῖθ', "οὔτω τί σοι
265		ἀγαθὸν γένοιτο Δᾶε" παρ' ἕκαστον λέγων,
90		"ἐμοὶ τὸ παιδίον δός· οὕτως εὐτυχῆς, οὕτως ἐλεύθερος. γυναῖκά" φησι "γὰρ ἔχω, τεκούσῃ δ' ἀπέθανεν τὸ παιδίον", ταύτην λέγων, ἣ νῦν ἔχει τὸ παιδίον. ἐδέου Συρίσκε;
	ΣΥΡ.	(ἔγωγε.)
270	ΔΑ.	ὄλην τὴν ἡμέραν
95		κατέτριψε. λιπαροῦντι καὶ πείθοντί με ὑπεσχόμεν. ἔδωκ', ἀπῆλθεν μυρία εὐχόμενος ἀγαθὰ· λαμβάνων μου κατεφίλει τὰς χεῖρας. ἐπόεις ταῦτα;
	ΣΥΡ.	ἐπόουν.
	ΔΑ.	ἀπηλλάγη.
275		μετὰ τῆς γυναικὸς περιτυχὼν μοι νῦν ἄφνω
100		τὰ τότε συνεκτεθέντα τούτῳι - μικρὰ δὲ ἦν ταῦτα καὶ λῆρὸς τις, οὐθέν - ἀξιοῖ ἀπολαμβάνειν καὶ δεινὰ πάσχειν φήσ', ὅτι

οὐκ ἀποδίδωμ', αὐτὸς δ' ἔχειν ταῦτ' ἀξιῶ.
 280 ἐγὼ δέ γ' αὐτόν φημι δεῖν ἔχειν χάριν
 105 οὗ μετέλαβεν δεόμενος· εἰ μὴ πάντα δὲ
 τούτῳ δίδωμ', οὐκ ἐξετασθῆναί με δεῖ.
 εἰ καὶ βαδίζων εὗρεν ἅμ' ἐμοὶ ταῦτα καὶ
 ἦν κοινὸς Ἑρμῆς, τὸ μὲν ἂν οὗτος ἔλαβ[εν] ἂν,
 285 τὸ δ' ἐγὼ· μόνου δ' εὐρόντος, οὐ παρῶν τ[ό]τε
 110 ἅπαντ' ἔχειν οἶει σε δεῖν, ἐμέ δ' οὐδὲ ἓν;
 τὸ πέρασ' δέδωκά σοι τι τῶν ἐμῶν ἐ[γ]ώ·
 εἰ τοῦτ' ἀρεστόν ἐστί σοι, καὶ νῦν ἔχε·
 290 εἰ δ' οὐκ ἀρέσκει, μετανοεῖς δ', ἀπόδος πάλιν
 115 καὶ μηδὲν ἀδίκει μηδ' ἐλαττοῦ. πάντα δέ,
 τὰ μὲν παρ' ἐκόντος, τὰ δὲ κατισχύσαντά με,
 οὐ δεῖ σ' ἔχειν. εἶρηκα τόν γ' ἐμὸν λόγον.
 ΣΥΡ. εἶρηκεν;
 ΣΜΙ. οὐκ ἤκουσας; εἶρηκεν.
 ΣΥΡ. καλῶς.
 οὐκοῦν ἐγὼ μετὰ ταῦτα. μόνος εὗρ' οὕτοσί
 295 τὸ παιδίον, καὶ πάντα ταῦθ' ἃ νῦν λέγει
 120 ὀρθῶς λέγει, καὶ γέγονεν οὕτως, ὃ πάτερ.
 οὐκ ἀντιλέγω. δεόμενος, ἰκετεύων ἐγὼ
 ἔλαβον παρ' αὐτοῦ τοῦτ'· ἀληθῆ γὰρ λέγει.
 ποιμὴν τις ἐξήγγειλέ μοι, πρὸς ὃν οὕτοσί
 300 ἐλάλησε, τῶν τούτῳ συνέργων, ἅμα τινὰ
 125 κόσμον συνευρεῖν αὐτόν· ἐπὶ τοῦτον, πάτερ,
 αὐτὸς πάρεστιν οὕτοσί. - τὸ παιδίον
 δός μοι, γύναι. - τὰ δέραια καὶ γνωρίσματα
 οὗτός σ' ἀπαιτεῖ Δᾶ'· ἐαυτῶι φησι γὰρ
 305 ταῦτ' ἐπιτεθῆναι κόσμον, οὐ σοὶ διατροφὴν.
 130 κἀγὼ συναπαιτῶ κύριος γεγεννημένος
 τούτου· σὺ δ' ἐπόησάς με δούς. νῦν γνωστέον
 βέλτιστέ σοι ταῦτ' ἐστίν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
 τὰ χρυσί' ἢ ταῦθ' ὅ τι ποτ' ἐστὶ πότερα δεῖ
 310 κατὰ τὴν δόσιν τῆς μητρός, ἥτις ἦν ποτε,
 135 τῶι παιδίῳ τηρεῖσθ', ἕως ἂν ἐκτραφῆι,
 ἢ τὸν λελωποδυτηκὸτ' αὐτόν ταῦτ' ἔχειν,
 εἰ πρῶτος εὗρε τὰλλότρια. τί οὖν τότε,
 315 ὅτ' ἐλάμβανον τοῦτ', οὐκ ἀπήιτουν ταῦτά σε;
 οὐπω παρ' ἐμοὶ τότε ἦν ὑπὲρ τούτου λέγειν.

140 ἤκω δὲ καὶ νῦν οὐκ ἑμαυτοῦ σ' οὐδὲ ἐν
ἴδιον ἀπαιτῶν. κοινὸς Ἑρμῆς; μηδὲ ἐν
εὗρισχ', ὅπου πρόσεστι σῶμ' ἀδικούμενον·
οὐχ εὔρεσις τοῦτ' ἔστιν ἀλλ' ἀφαίρεσις.
320 βλέψον δὲ κάκεϊ, πάτερ· ἴσως ἔσθ' οὐτοσί
145 ὁ παῖς ὑπὲρ ἡμᾶς καὶ τραφεὶς ἐν ἐργάταις
ὑπερόψεται ταῦτ', εἰς δὲ τὴν αὐτοῦ φύσιν
ἄιξας ἐλεύθερόν τι τολμήσει πονεῖν,
θηρᾶν λέοντας, ὄπλα βαστάζειν, τρέχειν
325 ἐν ἀγῶσι. τεθέασαι τραγωιδούς, οἶδ' ὅτι,
150 καὶ ταῦτα κατέχεις πάντα. Νηλέα τινὰ
Πελίαν τ' ἐκείνους εὔρε πρεσβύτης ἀνὴρ
αἰπόλος, ἔχων οἴαν ἐγὼ νῦν διφθέραν,
ὡς δ' ἦισθ' αὐτοὺς ὄντας αὐτοῦ κρείττονας,
330 λέγει τὸ πρᾶγμ', ὡς εὔρεν, ὡς ἀνείλετο.
155 ἔδωκε δ' αὐτοῖς πηρίδιον γνωρισμάτων,
ἐξ οὗ μαθόντες πάντα τὰ καθ' αὐτοὺς σαφῶς
ἐγένοντο βασιλεῖς οἱ τότε ὄντες αἰπόλοι.
εἰ δ' ἐκλαβὼν ἐκεῖνα Δᾶος ἀπέδοτο,
335 αὐτὸς ἵνα κερδάνειε δραχμὰς δώδεκα,
160 ἀγνώτες ἂν τὸν πάντα διετέλουν χρόνον
οἱ τηλικούτοι καὶ τοιοῦτοι τῶι γένει.
οὐ δὴ καλῶς ἔχει τὸ μὲν σῶμ' ἐκτρέφειν
ἐμὲ τοῦτο, τὴν [δὲ] τοῦδε τῆς σωτηρίας
340 ἐλπίδα λαβόντα Δᾶον ἀφανίσει, πάτερ.
165 γαμῶν ἀδελφὴν τις διὰ γνωρίσματα
ἐπέσχε, μητέρ' ἐντυχὼν ἐρρύσατο,
ἔσωσ' ἀδελφόν. ὄντ' ἐπισφαλῆ φύσει
τὸν βίον ἀπάντων τῆι προνοίᾳ δεῖ, πάτερ,
345 τηρεῖν, πρὸ πολλοῦ ταῦθ' ὀρῶντ' ἐξ ὧν ἔνι.
170 ἀλλ' "ἀπόδος, εἰ μή" φησ' "ἀρέσκει." τοῦτο γὰρ
ἰσχυρὸν οἶεταί τι πρὸς τὸ πρᾶγμ' ἔχειν.
οὐκ ἔστι δίκαιον· εἴ τι τῶν τούτου σε δεῖ
ἀποδιδόναι, καὶ τοῦτο πρὸς ζητεῖς λαβεῖν,
350 ἴν' ἀσφαλέστερον πονηρεύσῃ πάλιν,
175 εἰ νῦν τι τῶν τούτου σέσωκεν ἢ Τύχη;
εἴρηκα. κρῖνον ὃ τι δίκαιον νενόμικας.
ΣΜΙ. ἀλλ' εὔκριτ' ἐστί· πάντα τὰ συνεκκείμενα
τοῦ παιδίου ἵστί. τοῦτο γινώσκω.

ΔΑ. καλῶς·
 τὸ παιδίον δέ;
 355 **ΣΜΙ.** οὐ γνώσομ' εἶναι μὰ Δία σοῦ
 180 τοῦ νῦν ἀδικοῦντος, τοῦ βοηθοῦντος δὲ καὶ
 ἐπεξιόντος τάδικεῖν μέλλοντί σοι.
ΣΥΡ. πόλλ' ἀγαθὰ σοι γένοιτο.
ΔΑ. δεινὴ γ' ἢ [κρίσις,
 νῆ τὸν Δία τὸν Σωτήρ'· ἅπανθ' εὐρῶν [ἐγὼ
 360 ἅπαντα περιέσπασμ'. ὁ δ' οὐχ εὐρῶν ἔχει.
 οὐκοῦν ἀποδιδῶ;
ΣΜΙ. φημί.
 185 **ΔΑ.** δεινὴ γ' ἢ κρίσις,
 ἢ μηθὲν ἀγαθὸν μοι γένοιτο.
ΣΥΡ. φέρε ταχύ·
ΔΑ. ὦ Ἡράκλεις, ἅ πέπονθα.
ΣΥΡ. τὴν πῆραν χάλα
 καὶ δεῖξον· ἐν ταύτῃ περιφέρεις γάρ. βραχὺ
 πρόσμεινον, ἰκετεύω σ', ἴν' ἀποδῶ.
 365 **ΔΑ.** τί γὰρ ἐγὼ
 ἐπέτρεψα τούτῳ;
 190 **ΣΜΙ.** δός ποτ', ἐργαστήριον.
ΔΑ. αἰσχρὰ γ' ἅ πέπονθα.
ΣΜΙ. πάντ' ἔχεις;
ΣΥΡ. οἴμαί γε δῆ,
 εἰ μὴ τι καταπέπωκε τὴν δίκην ἐμοῦ
 λέγοντος, ὡς ἠλίσκετο.
ΔΑ. οὐκ ἂν ωϊόμην.
 370 **ΣΥΡ.** ἀλλ' εὐτύχει, βέλτιστε. - τοιούτους ἔδει
 θᾶπτον δικάζειν πάντας.
 195 **ΔΑ.** [ἀδί]κ[ου πράγμ]ατος.
 ὦ Ἡράκλεις, οὐ γέγονε δεινότερα κρίσις.
ΣΥΡ. πονηρὸς ἦσθας.
ΔΑ. ὦ πόνηρ', [ὅπως σὺ] νῦν
 τούτῳ φυλάξεις αὐτ[α]η
 375 εὔ ἴσθι, τηρήσω σε πάντα τὸν χρόνον.
 200 **ΣΥΡ.** οἴμωξε καὶ βάδιζε. σὺ δὲ ταυτί, γύναι,
 λαβοῦσα πρὸς τὸν τρόφιμον ἐνθάδ' εἷσφερε
 Χαϊρέστρατον. νῦν γὰρ μενοῦμεν ἐνθάδε,
 εἰς αὔριον δ' ἐπ' ἔργον ἐξορμήσομεν

380 τὴν ἀποφορὰν ἀποδόντες. ἀλλὰ ταῦτά μοι
205 πρῶτ' ἀπαρίθμησαι καθ' ἓν. ἔχεις κοιτίδα τινά;
βάλλ' εἰς τὸ προκόλπιον'

ΟΝΗΣΙΜΟΣ

μάγειρον βραδύτερον
οὐδεὶς ἐόρακε' τῆνικαῦτ' ἐχθὲς πάλαι
ἔπινον.
ΣΥΡ. οὐτοσί μὲν εἶναι φαίνεται
385 ἀλεκτρυῶν τις καὶ μάλα στριφνός· λαβέ'
210 τουτί δὲ διάλιθόν τι. πέλεκυς οὐτοσί.
ΟΝ. τί ταῦτα;
ΣΥΡ. ὑπόχρυσος δακτύλιός τις οὐτοσί,
αὐτὸς σιδηροῦς· γλύμμα ταῦρος ἢ τράγος·
οὐκ ἂν διαγνοίην· Κλεόστρατος δέ τις
390 ἐστὶν ὁ ποήσας, ὡς λέγει τὰ γράμματα.
ΟΝ. ἐπί]δειξον.
ΣΥΡ. ἦν. σὺ δ' εἶ τίς;
ΟΝ. οὗτός ἐστι.
215 ΣΥΡ. τίς;
ΟΝ. ὁ δακτύλιος.
ΣΥΡ. ὁ ποῖος; οὐ γὰρ μανθάνω.
ΟΝ. τοῦ δεσπότη τοῦμοῦ Χαρισίου.
ΣΥΡ. χολᾶις.
ΟΝ. ὄν ἀ]πώλεσεν.
ΣΥΡ. τὸν δακτύλιον θές, ἄθλιε·
395 ΟΝ. τὸν ἡμ]έτερόν σοι θῶ; πόθεν δ' αὐτὸν λαβὼν
ἔχεις;]
220 ΣΥΡ. Ἄπολλον καὶ θεοί, δεινοῦ κακοῦ.
οἶον ἀ]π[ο]σῶσαι χρήματ' ἐστὶν ὀρφανοῦ
παιδός· ὁ προσελθὼν εὐθὺς ἀρπάζειν βλέπει.
τὸν δακτύλιον θές, φημί.
ΟΝ. προσπαίζεις ἐμοί;
400 τοῦ δεσπότη 'στι, νῆ τὸν Ἀπόλλω καὶ θεούς.
225 ΣΥΡ. ἀποσφαγεῖην πρότερον ἂν δῆπουθεν ἢ
τούτῳ τι καθυφείμην. ἄραρε, δικάσομαι
ἅπασι καθ' ἓνα. παιδίου 'στιν, οὐκ ἐμά. -
στρεπτόν τι τουτί· λαβὲ σύ. πορφυρᾷ πτέρυξ.
εἴσω δὲ πάραγε. - σὺ δὲ τί μοι λέγεις;

405 **ΟΝ.** ἐγώ;
230 Χαρισίου ὅστιν οὐτοσί' τοῦτόν ποτε
μεθύω[ν ἀπόλ]εσ', ὡς ἔφη.
ΣΥΡ. Χαιρεστράτου
εἴμ' οἰκέτης. ἢ σῶιζε τοῦτον ἀσφαλῶς,
ἢ μοι [δός, ἴν' ἐγ]ώ [σοι] παρέχω σῶν.
ΟΝ. βούλομαι
αὐτὸς [φυλάττειν.]
410 **ΣΥΡ.** οὐδὲ ἔν μοι διαφέρει'
235 εἰς ταῦτό γὰρ παράγομεν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
δεῦρ' ἀμφοτέρω.
ΟΝ. νυνὶ μὲν οὖν συνάγουσι καὶ
οὐκ ἔστιν εὐκαιρον τὸ μηνύειν ἴσως
αὐτῶι περὶ τούτων, αὔριον δέ.
ΣΥΡ. καταμενῶ,
415 αὔριον ὅτῳ βούλεσθ' ἐπιτρέπειν ἐνὶ λόγῳ
240 ἔτοιμος. οὐδὲ νῦν κακῶς ἀπήλλαχα.
πάντων δ' ἀμελήσανθ', ὡς ἔοικε, δεῖ δίκας
μελετᾶν' διὰ τοῦτι πάντα νυνὶ σώζεται.

ΧΟΡΟΥ

ACTVS TERTIUS

Onesimos kommt aus dem Hause.

ΟΝ. τὸν δακτύλιον ὄρμηκα πλεῖν ἢ πεντάκις
420 τῷ δεσπότηι δεῖξαι προσελθὼν, καὶ σφόδρα
245 ὦν ἐγγὺς ἤδη καὶ πρὸς αὐτῶι παντελῶς
ἀναδύομαι. καὶ τῶν πρότερόν μοι μεταμέλει
μηνυμάτων' λέγει γὰρ ἐπιεικῶς πυκνά
"ὡς τὸν φράσαντα ταῦτά μοι κακὸν κακῶς
425 ὁ Ζεὺς ἀπολέσαι." μὴ με δὴ διαλλαγεῖς
250 πρὸς τὴν γυναῖκα τὸν φράσαντα ταῦτα καὶ
συνειδὸτ' ἀφανίσῃ λαβῶν. καλῶς [ποῶν
ἕτερόν τι πρὸς τούτοις κυκᾶν [ἀπεσχόμεν.
κάνταῦθα κακὸν ἔνεστιν ἐπιεικῶς [μέγα.

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ

*Habrotonon kommt aus dem Hause des Chairestratos;
das erste spricht sie noch in der Tür ins Haus zurück.*

- 430 ἔατέ μ' ἱκετεύω σε καὶ μή μοι κακὰ
255 παρέχετ'. - ἐμαυτήν, ὡς ἔοικεν, ἀθλία
 λέληθα χλευάζουσ'· ἐρᾶσθαι προσεδόκων,
 θεῖον δὲ μισεῖ μῖσος ἄνθρωπός με τι.
 οὐκέτι μ' ἔαι γὰρ οὐδὲ κατακεῖσθαι, τάλαν,
 παρ' αὐτόν, ἀλλὰ χωρίς.
- 435 **ΟΝ.** ἀλλ' ἀποδῶ πάλιν
 παρ' οὗ παρέλαβον ἀρτίως; ἄτοπον.
- 260** **ΑΒΡ.** τάλας
 οὗτος. τί τοσοῦτον ἀργύριον ἀπολλύει;
 ἐπεὶ τό γ' ἐπὶ τούτῳ τὸ τῆς θεοῦ φέρειν
 κανοῦν ἔμοιγ' οἷόν τε νῦν ἐστ', ὃ τάλαν·
 440 ἀγνή γάμων γάρ, φασίν, ἡμ[έ]ρα[ν τρίτ]ην
 ἤδη κάθημαι.
- 265** **ΟΝ.** πῶς ἂν οὔν, πρὸς τῶν θεῶν,
 πῶς ἂν, ἱκετεύω -
ΣΥΡ. ποῦ 'στ[ιν, ὄν ζη]τῶν ἐγὼ
 περιέρχομ' ἔνδον; οὗτος [ἀπόδος], ὄγαθέ,
 τὸν δακτύλιον, ἢ δεῖξον ὧι μέλλεις ποτέ.
 κρινώμεθ'· ἐλθεῖν δεῖ μέ ποι.
- 445 **ΟΝ.** τοιοῦτονί
270 ἐστὶν τὸ πρᾶγμ', ἄνθρωπε· τοῦ μὲν δεσπότη
 ἔστ', οἷδ' ἀκριβῶς, οὕτοσὶ Χαρισίου,
 ὀκνῶ δὲ δεῖξαι· πατέρα γὰρ τοῦ παιδίου
 αὐτὸν ποῦ σχεδόν τι τοῦτον προσφέρων
 μεθ' οὗ συνεξέκειτο.
- 450 **ΣΥΡ.** πῶς, ἀβέλτερε;
275 **ΟΝ.** Ταυροπολίοις ἀπώλεσεν τοῦτόν ποτε
 παννυχίδος οὔσης καὶ γυναικῶν. κατὰ λόγον
 ἐστὶν βιασμὸν τοῦτον εἶναι παρθένου·
 ἢ δ' ἔτεκε τοῦτο κάξεθηκε δηλαδὴ.
 455 εἰ μὲν τις οὔν εὐρῶν ἐκείνην προσφέρει
280 τοῦτον, σαφὲς ἂν τι δεικνύοι τεκμήριον·
 νυνὶ δ' ὑπόνοιαν καὶ ταραχὴν ἔχει.
ΣΥΡ. σκόπει
 αὐτὸς περὶ τούτων. εἰ δ' ἀνασεῖεις, ἀπολαβεῖν

τὸν δακτύλιόν με βουλόμενος δοῦναί τε σοι
 460 μικρόν τι, ληρεῖς. οὐκ ἔνεστιν οὐδὲ εἷς
 παρ' ἐμοὶ μερισμός.
ON. οὐδὲ δέομαι.
 285 **ΣΥΡ.** ταῦτα δή.
 ἦξω διαδραμῶν - εἰς πόλιν γὰρ ἔρχομαι
 νυνί - περὶ τούτων εἰσόμενος τί δεῖ ποεῖν.
ABP. τὸ παιδάριον, ὃ νῦν τιθηνεῖθ' ἢ γυνή,
 465 Ὀνήσιμ', ἔνδον, οὗτος εὔρεν ἀνθρακεύς;
ON. ναί,] φησίν.
ABP. ὡς κομψόν, τάλαν.
 290 **ON.** καὶ τουτονὶ
 τὸν δακτύλιον ἐπόντα τοῦμοῦ δεσπότη.
ABP. αἶ, δῦσμορ'· εἴτ' εἰ τρόφιμος ὄντως ἐστί σου,
 τρεφόμενον ὄψει τοῦτον ἐν δούλου μέρει,
 κούκ ἂν δικαίως ἀποθάνοις;
 470 **ON.** ὅπερ λέγω,
 τὴν μητέρ' οὐδεὶς οἶδεν.
 295 **ABP.** ἀπέβαλεν δέ, φήεις,
 Ταυροπολίεις αὐτόν;
ON. παροινῶν γ', ὡς ἐμοὶ
 τὸ παιδάριον εἶφ' ἀκόλουθος.
ABP. δηλαδὴ
 εἰς τὰς γυναῖκας παννυχιζούσας μόνας
 475 ἐνέ[πεσε· κάμο]ῦ γὰρ παρούσης ἐγένετο
 τοιοῦτον ἕτερον.
 300 **ON.** σοῦ παρούσης;
ABP. πέρυσι, ναί,
 Ταυροπολίεις· παισὶν γὰρ ἔψαλλον κόραις,
 αὕτη θ' [όμοῦ συ]νέπαιζεν. οὐδ' ἐγὼ τότε,
 οὐπω γάρ, ἄνδρ' ἠιδεῖν τί ἐστι.
ON. καὶ μάλα.
ABP. μὰ τὴν Ἄφροδίτην.
 480 **ON.** τὴν δὲ παῖδ(ά γ') ἦτις ἦν
 οἶσθας;
 305 **ABP.** πυθοίμην ἂν· παρ' αἷς γὰρ ἦν ἐγὼ
 γυναιξί, τούτων ἦν φίλη.
ON. πατρὸς τίνος
 ἠκουσας;

- ABP.** οὐδὲν οἶδα· πλὴν ἰδοῦσά γε
γνοίην ἂν αὐτήν. εὐπρεπῆς τις, ᾧ θεοί·
καὶ πλουσίαν ἔφασάν τινα.
- 485 **ON.** αὕτη ἴστιν τυχόν.
- 310 ABP.** οὐκ οἶδ'· ἐπλανήθη γὰρ μεθ' ἡμῶν οὔσ' ἐκεῖ,
εἴτ' ἐξαπίνης κλάουσα προστρέχει μόνη,
τίλλουσ' ἑαυτῆς τὰς τρίχας, καλὸν πάνυ
καὶ λεπτόν, ᾧ θεοί, ταραντῖνον σφόδρα
490 ἀπολωλεκυῖ· ὅλον γὰρ ἐγεγόνει ῥάκος.
ON. καὶ τοῦτον εἶχεν;
- 315 ABP.** εἶχ' ἴσως, ἀλλ' οὐκ ἔμοι
ἔδειξεν· οὐ γὰρ ψεύσομαι.
ON. τί χρὴ ποεῖν
ἐμὲ νῦν;
- ABP.** ὄρα σὺ τοῦτ'· ἐὰν δὲ νοῦν ἔχῃς
ἐμοί τε πείθῃ, τοῦτο πρὸς τὸν δεσπότην
495 φανερόν ποήσεις· εἰ γὰρ ἐστ' ἐλευθέρας
320 παιδός, τί τοῦτον λανθάνειν δεῖ τὸ γεγονός;
ON. πρότερον ἐκείνην ἦτις ἐστίν, Ἄβρότονον,
εὔρωμεν. ἐπὶ τούτῳ δ' ἐμοί νῦν συ[γγενοῦ].
ABP. οὐκ ἂν δυναίμην, τὸν ἀδικοῦντα πρὶν [σαφῶς
500 τίς ἐστὶν εἰδέναι. φοβοῦμαι τοῦτ' ἐγώ,
325 μάτην τι μηνύειν πρὸς ἐκείνας ἅς λέγω.
τίς οἶδεν εἰ καὶ τοῦτον ἐνέχυρον λαβὼν
τότε τις παρ' αὐτοῦ τῶν παρόντων ἀπέβαλεν
ἕτερος; κυβεύων τυχὸν ἴσως εἰς συμβολὰς
505 ὑπόθημ' ἔδωκ', ἢ συντιθέμενος περὶ τινος
330 περιείχετ', εἴτ' ἔδωκεν ἕτερα μυρία
ἐν τοῖς πότοις τοιαῦτα γίνεσθαι φιλεῖ.
πρὶν εἰδέναι δὲ τὸν ἀδικοῦντ' οὐ βούλομαι
ζητεῖν ἐκείνην οὐδὲ μηνύειν ἐγὼ
τοιοῦτον οὐδέν.
- 510 **ON.** οὐ κακῶς μέντοι λέγεις.
τί οὖν ποήσῃ τις;
- 335 ABP.** θέασ', Ὀνήσιμε,
ἂν συναρέσῃ σοι τοῦμὸν ἐνθύμημ' ἄρα.
ἐμὸν ποήσομαι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐγώ,
τὸν δακτύλιον λαβοῦσά τ' εἴσω τουτονὶ
εἴσειμι πρὸς ἐκεῖνον.

- 515 **ON.** λέγ' ὃ λέγεις· ἄρτι γὰρ
νοῶ.
- 340 ABP.** κατιδὼν μ' ἔχουσαν ἀνακρινεῖ πόθεν
εἶληφα. φήσω "Ταυροπολίοις παρθένος
ἔτ' οὕσα", τά τ' ἐκείνη γενόμενα πάντ' ἐμὰ
ποουμένη· τὰ πλεῖστα δ' αὐτῶν οἶδ' ἐγώ.
ON. ἄριστά γ' ἀνθρώπων.
- 520 **ABP.** ἐὰν οἰκεῖον ἦι
345 αὐτῷ τὸ πρᾶγμα(α δ'), εὐθὺς ἤξει φερόμενος
ἐπὶ τὸν ἔλεγχον καὶ μεθύων γε νῦν ἐρεῖ
πρότερος ἅπαντα καὶ προπετῶς· ἃ δ' ἂν λέγη
προσομολογήσω τοῦ διαμαρτεῖν μηδὲ ἐν
προτέρα λέγουσα.
- 525 **ON.** ὑπέρευγε νῆ τὸν Ἥλιον.
350 ABP. τὰ κοινὰ ταυτὶ δ' ἀκκιοῦμαι τῷ λόγῳ
τοῦ μὴ διαμαρτεῖν· "ὡς ἀναιδῆς ἦσθα καὶ
ἰταμός τις".
ON. εὗγε.
ABP. "κατέβαλες δέ μ' ὡς σφόδρα·
ἱμάτια δ' οἷ' ἀπόλεσ' ἢ τάλαιν' ἐγώ"
530 φήσω. πρὸ τούτου δ' ἔνδον αὐτὸ βούλομαι
355 λαβοῦσα κλαῦσαι καὶ φιλησαι καὶ πόθεν
ἔλαβεν ἐρωτᾶν τὴν ἔχουσαν.
ON. Ἡράκλεις.
ABP. τὸ πέρασ δὲ πάντων· "παιδίον τοίνυν" ἐρῶ
"ἔστ' ἢ γεγονός σοι", καὶ τὸ νῦν εὐρημένον
δείξω.
- 535 **ON.** πανούργως καὶ κακοήθως, Ἀβρότονον.
360 ABP. ἂν δ' ἐξετασθῆι ταῦτα καὶ φανῆι πατήρ
ὦν οὗτος αὐτοῦ, τὴν κόρην ζητήσομεν
κατὰ σχολήν.
ON. ἐκεῖνο δ' οὐ λέγεις, ὅτι
ἐλευθέρα γίνημι σύ· τοῦ γὰρ παιδίου
540 μητέρα σε νομίσας λύσεται· εὐθὺς δηλαδὴ.
ABP. οὐκ οἶδα· βουλοίμην δ' ἂν.
365 ON. οὐ γὰρ οἶσθα σύ;
ἀλλ' [ἦ] χάρις τις, Ἀβρότονον, τούτων ἐμοί;
ABP. νῆ τῷ θεῷ, πάντων γ' ἐμαυτῆι σ' αἴτιον
ἠγήσομαι τούτων.

ON. ἐὰν δὲ μηκέτι
 545 ζητῆις ἐκείνην ἐξεπίτηδες, ἀλλ' ἑαῖς
 παρακρουσαμένη με, πῶς τὸ τοιοῦθ' ἔξει;

370 ABP. τάλαν,
 τίνος ἕνεκεν; παίδων ἐπιθυμεῖν σοι δοκῶ;
 ἔλευθέρα μόνον γενοίμην, ὧ θεοί.
 τοῦτον λάβοιμι μισθὸν ἐκ τούτων.

ON. λάβοις.
ABP. οὐκοῦν συναρέσκει σοι;

550 **ON.** συναρέσκει διαφόρως·
375 ἂν γὰρ κακοηθεύσῃ, μαχοῦμαί σοι τότε·
 δυνήσομαι γάρ. ἐν δὲ τῷ παρόντι νῦν
 ἴδωμεν εἰ τοῦτ' ἐστίν.

ABP. οὐκοῦν συνδοκεῖ;
ON. μάλιστα.

ABP. τὸν δακτύλιον ἀποδίδου ταχύ.
ON. λάμβανε·

555 **ABP.** φίλη Πειθοῖ, παροῦσα σύμμαχος
380 πόει κατορθοῦν τοὺς λόγους οὓς ἂν λέγω.
ON. τοπαστικὸν τὸ γύναιον. ὡς ἤισθηθ' ὅτι
 κατὰ τὸν ἔρωτ' οὐκ ἔστ' ἐλευθερίας τυχεῖν
 ἄλλως δ' ἀλύει, τὴν ἑτέραν πορεύεται

560 ὁδόν. ἀλλ' ἐγὼ τὸν πάντα δουλεύσω χρόνον,
385 λέμφορ, ἀπόπληκτος, σὺδαμῶς προνοητικὸς
 τὰ τοιαῦτα. παρὰ ταύτης δ' ἴσως τι λήψομαι,
 ἂν ἐπιτύχη· καὶ γὰρ δίκαιον. ὡς κενὰ
 καὶ διαλογίζομαι ὁ κακοδαίμων, προσδοκῶν

565 χάριν κομιεῖσθαι παρὰ γυναικός· μὴ μόνον
390 κακὸν τι προσλάβοιμι. νῦν ἐπισφαλῆ
 τὰ πράγματ' ἐστὶ τὰ περὶ τὴν κεκτημένην·
 ταχέως ἐὰν γὰρ εὔρεθῇ πατρὸς κόρη
 ἔλευθέρου μήτηρ τε τοῦ νῦν παιδίου

570 γεγονυῖ', ἐκείνην λήψεται ταύτην [ἀφείς. (suppl. von Armin, nicht bei ed.)
395]ν ἀπολείπειν[
 καὶ νῦν χαριέντως ἐκνευκέναι δοκῶ
 τῷ μὴ δι' ἐμοῦ ταυτὶ κυκᾶσθαι. χαιρέτω
 τὸ πολλὰ πράττειν· ἂν δέ τις λάβῃ με τι

575 περιεργασάμενον ἢ λαλήσαντ' ἐκτεμεῖν
400 δίδωμ' ἐμαυτοῦ τοὺς ὀδόντας· - οὔτοσι

τίς ἐσθ' ὁ προσιών; Σμικρίνης ἀναστρέφει
 ἐξ ἄστεως πάλιν ταρακτικῶς ἔχων
 αὐτίς· πέπυσται τὰς ἀλ[ηθείας ἴσ]ως
 580 παρά τινος οὔτος. ἐκπ[οδὼν δὲ β]ούλομαι
 405 ποιεῖν ἐ[μαυτὸν]λα εἰν·

Ab ins Haus des Chairestratos.

προ[]ν με δεῖ.
 ΣΜΙ. εξηι[
 ἄσωτ[
 585 ὅλη γὰ[ρ
 410 εὐθὺς[]δη
 σαφῶς[
 πίνειν[]ιων
 τοῦνομ[]ψαλτρίας
 590 ζῆν αὐτὸ[ν]ης ἔφη
 415 πλέον ἡμ[ερῶν
 αὐτὸν διαλλ[]ενον.
 οἴμοι τάλ[ας].η
 κοινωνὸ[]λη
 595 προσῆλθ[]εγω
 420 ὅτε τὴν[]υ τοῦτο γε
 πυνθαν[ομενο]τησέ με
 φιλο[τ]ῶι τρόπωι
 ἐναγτ[ι]τα τὴν ἀπλοῦν
 600]καὶ ψάλτριαν
 425]κύβοι τυχόν

]	λά χαιρέτω.
	?ΚΑΡ.]	πολλῶν ἐγὼ
]	ων ἐκτησάμην
605	...		
430]	ἡ μοι μόνη
	...		
	...		
			οὐδεὶς σ[.....] ἕτερος ὑμῖν.
	ΣΜΙ.		ποικίλον
			ἄριστον ἀριστῶσιν.
610	ΚΑΡ.		ὦ τρισάθλιος
435			ἐγὼ κατὰ πολλά. νῦν μὲν οὖν οὐκ οἶδ' ὅπως
			δ[ια]σκεδάν[νυντ'] ἐκτός· ἀλλ' ἐὰν πάλιν
		π [] μαγείρου [τι]ς τύχηι
		[β]αλεῖτ' ἐς μακαρίαν.
615	ΣΜΙ.	[]ις τινος
			(V uersuum paucae litterae supersunt)
445	ΣΜΙ.	Χα[ψαλ]τρίας
	ΚΑΡ.	νῦ[ν]ωσι καὶ
		με[
	ΣΜΙ.]ἄρα γε
	?ΚΑΡ.		έ]χουσι δὴ
	?ΣΜΙ.	σ[
625	?ΚΑΡ		πέ]μπειν ἵνα
450]τὰ χρήματα

αι[]ν ἡλικία
 ει[]λομαι
 εἶν[αι]δέσποιν' οἰκίας.
 630 ὦ Ἥρ[άκλεις] Σιμίας
 455 ἀπίωμ[εν
 ? ΧΑΙΡ.]νή τὸν Ἥλιον
 μικροῦ γ[]ταύτην ἐγώ.
 πρώην αρ[] τὰς ὀφρῦς
 ἐπάνωθ[εν
 635 ἔγωγ' ἀπολ[οίμην
 460 ὀκνηρο[
 ΣΜΙ. ἔπ ειτα δι[
 θυγατέρα [
 τέτοκε κ[
 -
 640 λαβόντ' α[
 παρακαλ[εσ
 διακονε[
 -
 ΣΜΙ. Χαρ[
 τὸ φ[
 645 ὑμῶν ἑταῖρος οὔτος οὐδ' ἠισχύνετο
 470 παιδάριον ἐκ πόρνης [
 (uersuum V reliquiae minimae)
 ο]ν βίου

- το]ῦ δυστυχοῦς·
]ν δυστυχή·
- 655 **ΣΜΙ.** τοῦτο[]ν, ἀλλ' ἴσως ἐγὼ
 480 πολυπραγμ[ονῶ πλεί]ω τε πράττω τῶν ἐμῶν,
 κατὰ λόγον ἐξὸν [ἀπιέν]αι τὴν θυγατέρα
 λαβόντα. τοῦτο μὲν ποιήσω καὶ σχεδὸν
 δεδογμένον μ[οι τυγχ]άνει. μαρτύρομαι
- 660 ὑμᾶς δ' ὁμο[
 485 μεθ' ὧν σ[
 θυγατέρα [
 ἀνάξι· ὑ[
 -
- ?ΧΑΙΡ.** μηδεσ[
 665 καιπε[
 (desunt uersus fere XIV)
- 680 **ΣΜΙ.** μισεῖ τὸν ἡδὺν λεγόμενον τοῦτον βίον·
 ἔπινε μετὰ τοῦ δεῖνος, εἶχεν ἐσπέρας
]εν δ' αὔριο[ν...] δεῖν' ἔχει
 (uersuum VII reliquiae minimae)
- 690 ἡμῖν κεκηδ[ευκ..
- 500 **ΧΑΙΡ.**
ΣΜΙ. ὑψηλὸς ὧν τις [οὔτος] οὐκ οἰμώζεται;
 καταφθαρεῖς τ' ἐν ματρυλείῳ τὸν βίον
 μετὰ τῆς καλῆς γυναικὸς ἦν ἐπεισάγει
 βιώσεθ', ἡμᾶς δ[ὲ οὐ]δὲ γινώσκειν δοκῶν

ει]σάξει λαβῶν

] δηλαδή

] ἐμοὶ δοκεῖ

]ιν

ἐστί μοι

(desunt uersus fere XIV inter quos scribas

[ΧΟΡΟΥ])

ACTVS QVARTVS

ΠΑΜΦΙΛΗ

510 ἀλλ' εἴ με σώιζων τοῦτο μὴ πείσαις ἐμέ,

715 οὐκέτι πατήρ κρίνοι' ἂν ἀλλὰ δεσπότης.

ΣΜΙ. λόγου δὲ δεῖται ταῦτα καὶ συμπίσεως;

οὐκ ἐπ[ιτ]ό[λαιον; α]ὐ[τό, Π]αμφίλη, βοᾷ
φωνήν ἀφιέν· εἰ δὲ κάμει δεῖ λέγειν,

515 ἔτοιμός εἰμι, τρία δέ σοι προθήσομαι.

720 οὐτ' ἂν ἔτι σωθείη ποθ' οὗτος οὔτε σύ.

.....]ν ἀμε[λ]ῶς ἠδέως, [σὺ] δ[ι' οὐ] σφόδρα

]κους' ἑαθείης ἔτ' ἂν

δια]κονω τούτων τι[

520]ν ἔχους' ἅπαν[

(desunt uersus fere XXIV)

τὴν πολυτέλειαν. Θεσμοφόρια δις τίθει,

750 Σκίρα δίς· τὸν ὄλεθρον τοῦ βίου καταμάνθανε.

οὐκουν ἀπόλωλεν οὗτος ὁμολογουμένως;

525 σκόπει τὸ σὸν δῆ· φησὶ δεῖν εἰς Πειραιᾶ
αὐτὸν βαδίσαι· καθεδεῖτ' ἐκεῖσ' ἔλθ[ών·
του[τ...] ὀδυνήσει, περιμενεῖς πανγ[
755 ἄδει[πν]ος· ὁ δὲ πίνει με[τ' ἐκε]ίνης δη[λαδὴ
..]. εὐ[.....]ς ἐξῆλθε[
530]κ[.]ρενο[.] παντ[
.....]σοι βούλο[μ
(desunt uersus fere XCIV)

frgm. 7

χαλεπὸν, Παμφίλη,
ἐλευθέραι γυναικὶ πρὸς πόρνην μάχη·
πλείονα κακουργεῖ, πλείον' οἶδ', αἰσχύνεται
οὐδέν, κολακεύει μᾶλλον.

frgm. 8

ἐξετύφην μὲν οὖν
κλαίους' ὄλωσ

'ABP. ἔξιμι' ἔχουσα· κλαυμυρίζεται, τάλαν,
πάλαι γάρ· οὐκ οἶδ' ὅ τι κακὸν πέπονθέ μοι.
855 ΠΑΜ. τίς ἂν θεῶν τάλαιναν ἐλεήσειέ με;
536 'ABP. ὦ φίλτατον [τέκνον, πότ'] ὄψει μητέρα;
καί[]
ΠΑΜ. πορεύσομαι.
'ABP. μικρόν, γύναι, πρόσμεινον.
ΠΑΜ. ἐμὲ καλεῖς;

- ἌΒΡ.** ἐγώ.
 ἕναν]τίον [βλέ]πε.
- ΠΑΜ.** [ἦ μ]ε γινώσκεις, γύναι;
- 860 **ἌΒΡ.** αὐτή ἔστιν [ἦν] ἐό[ρ]ακα· χαῖρε, φιλότατη.
- ΠΑΜ.** τί[ς δ' εἶ] σύ;
- 541 **ἌΒΡ.** χεῖρα δευρό μοι τὴν σὴν δίδου.
 λέγε μοι, γλυκεῖα, πέρυσιν ἦ[λθες ἐπὶ θέαν
 τοῖς Ταυροπολίοις ε[
- ΠΑΜ.** γύναι, πόθεν ἔχεις, εἰπέ μοι, τὸ παιδίον
 λαβοῦσα;
- 865 **ἌΒΡ.** ὀρᾶις τι, φιλότατη, σοι γινώριμον
- 546 ὧν] τοῦτ' ἔχει; μηδέν με δείσις, ὧ γύναι.
- ΠΑΜ.** οὐκ ἔτεκες αὐτὴ τοῦτο;
- ἌΒΡ.** προσεποιησάμην,
 οὐχ ἴν' ἀδικήσω τὴν τεκοῦσαν, ἀλλ' ἵνα
 κατὰ σχολὴν εὔροιμι. νῦν δ' εὔρηκα· σέ
 ὀρῶ γάρ, ἦν καὶ τότε.
- 870 **ΠΑΜ.** τίνος δ' ἐστὶν πατρός;
- ἌΒΡ.** Χαρισίου.
- 551 **ΠΑΜ.** τοῦτ' οἶσθ' ἀκριβῶς, φιλότατη;
- ἌΒΡ.** εὖ ο]ἶδ' ἔ[γωγ'· ἀλλ'] οὐ σε τὴν νύμφην ὀρῶ
 τὴν ἔνδον οὔσαν;
- ΠΑΜ.** ναιχί.
- ἌΒΡ.** μακαρία γύναι,
 θεῶν τις ὑμᾶς ἠλέησε. τὴν θύραν

875 τῶν γειτόνων τις ἐψόφηκεν ἐξιῶν.

556 εἶσω λαβοῦσά μ' ὡς σεαυτὴν εἶσαγε,
ἵνα καὶ τὰ λοιπὰ πάντα μου πύθῃ σαφῶς.

ON. ὑπομαίνεθ' οὗτος, νῆ τὸν Ἀπόλλω, μαίνεται·
μεμάνητ' ἀληθῶς· μαίνεται νῆ τοὺς θεούς.

880 τὸν δεσπότην λέγω Χαρίσιον. χολῆ

561 μέλαινα προσπέπτωκεν ἢ τοιοῦτό [τι.
τί γὰρ ἂν τις εἰκάσειεν ἄλλο γεγονέναι;
πρὸς ταῖς θύραις γὰρ ἔνδον ἀρτί[ως πολὺν
χρόνον διακύπτων ἐνδ[ιέτριψ' (ἀκροώμενος) (van Leeuwen)

885 ὁ πατὴρ δὲ τῆς νύμφης τι περὶ [τοῦ πράγματος

566 ἐλάλει πρὸς ἐκείνην, ὡς ἔοιχ', ὁ δ' οἷα μὲν
ἤλλαττε χρώματ', ἄνδρες, οὐδ' εἰπεῖν καλόν.
"ὦ γλυκυτάτη" δὲ "τῶν λόγων οἶους λέγεις"
ἀνέκραγε, τὴν κεφαλὴν τ' ἀνεπάταξε σφόδρα

890 αὐτοῦ. πάλιν δὲ διαλιπὼν, "οἷαν λαβὼν

571 γυναῖχ' ὁ μέλεος ἠτύχηκα." τὸ δὲ πέρας,
ὡς πάντα διακούσας ἀπῆλθ' εἶσω ποτέ,
βρυχηθὼς ἔνδον, τιλμός, ἔκστασις συχνή.
"ἐγὼ" γὰρ "ἀλιτήριος" πυκνὸν πάνυ

895 ἔλεγεν "τοιοῦτον ἔργον ἐξειργασμένος

576 αὐτὸς γεγονώς τε παιδίου νόθου πατὴρ
οὐκ ἔσχον οὐδ' ἔδωκα συγγνώμης μέρος
οὐθὲν ἀτυχούσῃ ταῦτ' ἐκείνηι, βάρβαρος
ἀνηλεής τε." λοιδορεῖτ' ἐρρωμένως

900 αὐτῶι βλέπει θ' ὕφαιμον ἠρεθισμένος.
581 πέφρικ' ἐγὼ μὲν, αὐτός εἰμι τῶι δέει.
οὕτως ἔχων γὰρ αὐτὸν ἂν ἴδηι μέ που
τὸν διαβαλόντα, τυχὸν ἀποκτείνειεν ἄν.
διόπερ ὑπεκδέδουκα δεῦρ' ἔξω λάθραι.
905 καὶ ποῖ τράπωμαί γ'; εἰς τί βουλής; οἴχομαι.
586 ἀπόλωλα· τὴν θύραν πέπληγεν ἐξιῶν·
Ζεῦ σῶτερ, εἴπερ ἐστὶ δυνατόν, σῶιζέ με.

ΧΑΡΙΣΙΟΣ

ἐγὼ τις ἀναμάρτητος, εἰς δόξαν βλέπων
καὶ τὸ καλὸν ὃ τι πότε' ἐστὶ καὶ ταῖσχρον σκοπῶν,
910 ἀκέραιος, ἀνεπίληκτος αὐτὸς τῶι βίωι -
591 εὖ μοι κέχρηται καὶ προσηκόντως πάνυ
τὸ δαιμόνιον - ἐνταῦθ' ἔδειξ' ἄνθρωπος ὢν.
"ὦ τρισκακόδαιμον, μεγάλα φυσᾶς καὶ λαλεῖς,
ἀκούσιον γυναικὸς ἀτύχημ' οὐ φέρεις,
915 αὐτὸν δὲ δείξω σ' εἰς ὅμοι' ἐπταικότα,
596 καὶ χρήσετ' αὐτὴ σοι τότε ἠπίως, σὺ δὲ
ταύτην ἀτιμάζεις· ἐπιδειχθήσει θ' ἅμα
ἀτυχῆς γεγονῶς καὶ σκαιὸς ἀγνώμων τ' ἀνήρ."
ὅμοιά γ' εἶπεν οἷς σὺ διενόου τότε
920 πρὸς τὸν πατέρα, κοινωνὸς ἦκειν τοῦ βίου
601 κ]οῦ δεῖν τ' ἀτύχημ' αὐτὴν φυγεῖν
τὸ συμβεβηκός. σὺ δέ τις ὑψηλὸς σφόδρα

]ν

- ‘ABP.**
- XAP.** οὐκ εισ[
- ‘ABP.** οὐκ ἦν ἐ[μὸν
- 945 **XAP.** οὐκ ἦν σό[ν;
- 626 ‘ABP.** βούλει μ’ ἀπ[
- XAP.** ἀλλ’ ἐξαπει[
- (?) ἔμ’ ἐπρ[
- (?) ἔ[δ]εισ[
- 950 **XAP.** τί φήεις, Ὀν[ήσιμ’], ἐξεπειράθη[
- 631 ON.** αὐ]τη μ’ [ἔπε]ισε, νῆ τὸν Ἀπόλλω [
- XAP.** καὶ σύ μ]ε περισπᾶεις, ἱερόσυλε;
- ‘ABP.** μὴ μάχου,
- γλυκύ]ατε· τῆς γαμετῆς γυναικός ἐστὶ σου
- τέκνον] γάρ, οὐκ ἀλλότριον.
- XAP.** εἰ γὰρ ὄφελεν.
- ‘ABP.** νῆ τὴν φίλην Δήμητρα.
- 955 **XAP.** τίνα λόγον λέγεις;
- ‘ABP.** τίνα; τὸν] ἀληθῆ.
- 636 XAP.** Παμφίλης τὸ παιδίον;
- ἀλλ’ ἦν ἐμ]όν.
- ‘ABP.** καὶ σὸν γ’ ὁμοίως.
- XAP.** Παμφίλης;
- Ἀβρότο]νον ἱκετεύω σε, μή μ’ ἀναπτεροῦ
- (desunt uersus fere X)
-]αι γαρ[

640 ἌΒΡ.]πῶς ἐγώ, τάλαν,
 971 πρ]ῖν πάντ' εἰδέναι
 ΧΑΡ.]ὀρθῶς λέγεις
]ο μοι.
]τερε
 645]ὄμως
 975]το δὴ
]βούλομαι
]ματα.

[ΧΟΡΟΥ]

ACTVS QVINTVS

?ΧΑΙΡ.]ειμενον
 980 τα]ύτη[.] ἐπ[εῖ
 651]έναντίον,
 Χ[α]ι[ρ]έστρ]ατ', ἤδη τὸ μετὰ ταῦτα σκεπτέον,
 ὅπως διαμενεῖς ὦν Χαρισίωι [φίλος
 οἶός ποτ' ἦσθα πιστός. οὐ γάρ ἐσ[τί] που
 985 ἐταιρίδιον τοῦτ' οὐδὲ τὸ τυχόν[
 656 σπουδῆι δὲ καὶ παιδάριον ἦδ' [
 ἐλεύθερος. πάξ. μὴ βλέπεις τ[
 καὶ πρῶτον αὐτὴν κατὰ μόνα[ς
 τὸν φίλτατον καὶ τὸν γλυκύτατον[
 (desunt uersus fere XIII)

1003]·οτρ[

]καλ[

1005 εἰ τὸ καλὸν σ[

ὥσπερ λύκ[ος

ἀπελήλυθ

-

ἀποστ[

-

φιλο[

-

1010 διαι[

-

οὐ κρι[

-

καὶ ν[

ὅσα μ.[

ην μοι [

-

1015 ἔνδον πο.[

-

ἔοικεν· οὐ[

-

]οσπε[

(desunt uersus fere XIX, tum extant uersuum XV litterae
perpaucae, deinde desunt uersus non amplius IX; his lacunis
frustula sequentia coniectura inserunt editores)

ἐπ' αὐτὸ[ν
 ὄντως[.]β[
 -
 1020 ἀλλ' ἕξαπατ[
 -
ΟΝ. ἀπέσωσε συ.[
 ἐγὼ δὲ προσ[
 σ.αν
]τωμενου·
 τὸ]ν Δία
]αυτοῦ τῶι σφόδρα
 1055]ως ὁμολογῶ·
 εἰ]ς ἐμὲ βλέπει
]αιε[
 1060 σώφρονα· τοιαυτησὶ γὰρ οὐκ ἀπέσχετ' ἄν
 ἐκεῖνος, εὖ τοῦτ' οἶδ'· ἐγὼ δ' ἀφέξομαι.
ΣΜΙ. ἄν μὴ κατάξω τὴν κεφαλὴν σου, Σωφρόνη,
 705 κάκιστ' ἀπολοίμην. νουθετήσεις καὶ σύ με;
 προπετῶς ἀπάγω τὴν θυγατέρ', ἱερόσυλε γραῦ;
 1065 ἀλλ' ἦ περιμένω καταφαγεῖν τὴν προῖκά μου
 τὸν χρηστὸν αὐτῆς ἄνδρα καὶ λόγους λέγω
 περὶ τῶν ἐμαυτοῦ; ταῦτα συμπείθεις με σύ;
 710 οὐκ ὀξυλαβῆσαι κρεῖττον; οἰμῶξει μακρά,
 ἄν ἔτι λαλῆς τι. κρίνομαι πρὸς Σωφρόνην;
 1070 μετάπεισον αὐτήν, ὅταν ἴδῃς. οὕτω τί μοι

ἀγαθὸν γένοιτο Σωφρόνη γάρ, οἴκαδε
ἀπιῶν - τὸ τέλμ' εἶδες παριοῦσ'; ἐνταῦθά σε
715 τὴν νύκτα βαπτίζων ὅλην ἀποκτενῶ,
κάγώ σε ταῦτ' ἐμοὶ φρονεῖν ἀναγκάσω
1075 καὶ μὴ στασιάζειν. ἡ θύρα παιητέα·
κεκλειμένη γάρ ἐστι. παῖδες, παιδίον·
ἀνοιξάτω τις. παῖδες, οὐχ ὑμῖν λέγω;
720 **ON.** τίς ἐσθ' ὁ κόπτων τὴν θύραν; ὦ, Σμικρίνης
ὁ χαλεπός, ἐπὶ τὴν προῖκα καὶ τὴν θυγατέρα
1080 ἤκων.
SMI. ἔγωγε, τρισκατάρατε.
ON. καὶ μάλα
ὀρθῶς· λογιστικοῦ γὰρ ἀνδρὸς καὶ σφόδρα
φρονούντος ἢ σπουδῆ, τό θ' ἄρπασμ', Ἡράκλεις,
θαυμαστὸν οἶον.
725 **SMI.** πρὸς θεῶν καὶ δαιμόνων -
ON. οἶει τοσαύτην τοὺς θεοὺς ἄγειν σχολὴν
1085 ὥστε τὸ κακὸν καὶ τἀγαθὸν καθ' ἡμέραν
νέμειν ἐκάστωι, Σμικρίνη;
SMI. λέγεις δὲ τί;
ON. σαφῶς διδάξω σ'. εἰσὶν αἱ πᾶσαι πόλεις,
730 ὅμοιον εἰπεῖν, χίλιαι· τρισμύριοι
οἰκοῦσ' ἐκάστην. καθ' ἓνα τούτων οἱ θεοὶ
1090 ἕκαστον ἐπιτρίβουσιν ἢ σώζουσι;
SMI. πῶς;

λέγεις γὰρ ἐπίπονόν τιν' αὐτοὺς ζῆν [βίον.
ΟΝ. οὐκ ἄρα φροντίζουσιν ἡμῶν οἱ θεοί,
735 φήσεις; ἐκάστωι τὸν τρόπον συν[ώικισαν
φρούραρχον· οὗτος ἔνδο[ν] ἐπ[
1095 ἐπέτριψεν, ἂν αὐτῶι κακῶς χρη[σώμεθα,
ἕτερον δ' ἔσωσεν. οὗτός ἐσθ' ἡμῖν θεὸς
ὃ τ' αἴτιος καὶ τοῦ καλῶς καὶ τοῦ κακῶς
740 πράττειν ἐκάστωι· τοῦτον ἰλάσκου ποῶν
μηδὲν ἄτοπον μηδ' ἀμαθές, ἵνα πράττης καλῶς.
1100 **ΣΜΙ.** εἶθ' οὐμός, ἱερόσυλε, νῦν τρόπος ποεῖ
ἀμαθές τι;
ΟΝ. συντρίβει σε.
ΣΜΙ. τῆς παρρησίας.
ΟΝ. ἀλλ' ἀπαγαγεῖν παρ' ἀνδρὸς αὐτοῦ θυγατέρα
ἀγαθὸν σὺ κρίνεις, Σμικρίνη;
745 **ΣΜΙ.** λέγει δὲ τίς
τοῦτ' ἀγαθόν; ἀλλὰ νῦν ἀναγκαῖον.
ΟΝ. θεᾶι;
1105 τὸ κακὸν ἀναγκαῖον λογίζεθ' οὐτοσί.
τοῦτόν τις ἄλλος, οὐχ ὁ τρόπος, ἀπολλύει;
καὶ νῦν μὲν ὀρμῶντ' ἐπὶ πονηρὸν πρᾶγμα σε
750 ταυτόματον ἀποσέσωκε, καὶ καταλαμβάνεις
διαλλαγὰς λύσεις τ' ἐκείνων τῶν κακῶν.
1110 αὐθις δ' ὅπως μὴ λήψομαί σε, Σμικρίνη,
προπετῆ λέγω σοι· νῦν δὲ τῶν ἐγκλημάτων

ἀφεῖσο τούτων, τὸν δὲ θυγατριδοῦν λαβῶν
ἔνδον πρόσειπε.

- 755 ΣΜΙ. θυγατριδοῦν, μαστιγία;
ΟΝ. παχύδερμος ἦσθα καὶ σύ, νοῦν ἔχειν δοκῶν.
1115 οὕτως ἐτήρεις παῖδ' ἐπίγαμον; τοιγαροῦν
τέρασιν ὅμοια πεντάμηνα παιδιά
ἐκτρέφομεν.
ΣΜΙ. οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις.
ΟΝ. ἢ γραῦς δέ γε
760 οἶδ', ὡς ἐγῶμαι· τότε γὰρ οὐμὸς δεσπότης
τοῖς Ταυροπολίοις, Σωφρόνη, ταύτην λαβῶν
1120 χορῶν ἀποσπασθεῖσαν - αἰσθάνει γε; νή,
νυνὶ δ' ἀναγνωρισμὸς αὐτοῖς γέγονε καὶ
ἅπαντ' ἀγαθά.
ΣΜΙ. τί φησιν, ἱερόσυλε γραῦ;
765 ΟΝ. "ἢ φύσις ἐβούλεθ', ἦι νόμων οὐδὲν μέλει·
γυνὴ δ' ἐπ' αὐτῶι τῶιδ' ἔφυ." τί μῶρος εἶ;
1125 τραγικὴν ἐρῶ σοι ῥῆσιν ἐξ Αὔγης ὄλην,
ἂν μὴ ποτ' αἴσθηι, Σμικρίνη.
ΣΜΙ. σύ μοι χολὴν
κινεῖς παθαινομένη· σὺ γὰρ σφόδρ' οἶσθ' ὅ τι
οὔτο]ς λέγει νῦν.
770 ΟΝ. οἶδε· τ(οῦτ') εὔ' ἴσθ' ὅτι
ἢ γραῦ]ς προτέρα συνῆκε.
ΣΜΙ. πάνδεινον λέγεις.

- 1130 **ON.** οὐ γέγονεν] εὐτύχημα μείζον οὐδὲ ἕν.
ΣΜΙ. εἰ τοῦ]τ' ἀληθές ἐσθ' ὃ λέγεις, τὸ παιδίον

FRAGMENTA INCERTAE SEDIS

frgm. 9

οὐθὲν πέπονθας δεινὸν ἂν μὴ προσποῆι.

frgm. 10

ἐλευθέρῳι τὸ καταγελᾶσθαι <γὰρ> πολὺ
αἴσχιόν ἐστι, τὸ δ' ὀδυνᾶσθ' ἀνθρώπινον.